

BÉKEHARANG

HITMÉLYÍTŐ, HITÉBRESZTŐ ERKÖLCSNEMESÍTŐ LAP.
MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

ELŐFIZETÉSI DIJ EGY ÉVRE 2. P. EGYES SZÁM 20 F.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Felsőerdősor 5. l. emelet.

A szeretet győzött.

Alig néhány napja hirdették a husvét-i harangok. A szeretet győzött és mindig győzni fog. Krisztus keresztje ott a világ forgatagában, mint az egyetlen szilárd pont. Soha az emberiség több reménységgel nem várta onnan a győzelmét, mint ma. De mi csak a magunk kicsiny köreiből, a magunk szűk környezetében törekedünk nemcsak meglátni, nemcsak élvezni, de érvényre juttatni is ezt a szeretetet.

A győzedelmes szeretet útja sok megpróbáltatáson vezet keresztül. Milyen volt Jézus útja a fényes, dicsőséges husvét reggelig? Születése idején nagy volt a sötétség. Gyermekesége körül volt árnyékolva az ellenség gyűlöletétől. Szolgálatára küszöbén szörnyű csapda volt elhelyezve. És egész élete a küzdelem láncolata volt. Hogyan van hát, hogy mégis azt hisszük, hogy mi mindig rózsákkal telehintett utakon járhatunk? Azt gondoljuk, hogy Isten elfelejtett minket vagy nem szeret bennünket, ha kívánságaink hamar nem teljesülnek, ha fáradozásunkat siker nem koronázza. Mikor tanulunk meg úgy gondolkodni és úgy élni, ahogy a győzedelmes szeretet kívánja meg ezt? Hogyan győzött Jézus szeretete mindenkor? Ugy hogy tekintetét soha Istenről, a jó Atyáról le nem vette. Ha sokszor nem volt elég ideje egyedül lenni Vele nappal úgy az éjszaka csendjében és magányában társalkodott az Atyával. Sohasem, egy percre sem kereste magát vagy kívánta maga akaratát érvényesíteni. Az egyetlen vágya, egyetlen öröme és gyönyörűsége volt megismerni az Ő akaratát és azt minden áron cselekedni is. Az engedelmség gyakorlása volt az Ő élete. A szeretet győzedelmessé lett ebben a feltétlen és minden áron való engedelmségben.

A magunk élete azért oly sivár, oly üres sokszor, mert nem látjuk értelmét és célját. Mi csinálunk programot és ha azt keresztülvinni nem tudjuk zúgolódunk és szerencsétleneknek tartjuk magunkat. Ezért van olyan sok baj velünk és ezért vagyunk olyan elégedetlenek sor-

sunkkal és korunkkal. Mi magunk akarunk meghatározni azt, hogy milyen legyen az a világ, amelyben mi készek vagyunk élni és dolgozni. Nem halljuk-e néha azt, hogy rossz időben kerültünk erre a földre? Igen, ha mi ezt kutatjuk, mi ezzel vagyunk elfoglalva, akkor sohasem is leszünk boldogok. De ez nem a mi dolgunk. Mi sohasem leszünk olyan hatalmasok, hogy valamit változtatni tudjunk azon, ami a világot történik. De ez rajtunk semmit sem segítene. Mi emberek ezért felelősek nem vagyunk. A mi feladatunk: szeretni. Szeretni jó és rossz időben. Szeretni jó és rossz embereket. Jézus ezt a feladatot oldotta meg. Jézus szeretetét mind haláláig. Ezért győzött Ő a halál felett. Ezért látjuk Őt diadalmasan előlépni csodálatos fény sugarban husvét hajnalán.

Igy új fény árad a magunk életére is. Nem kérdezzük többé, hogy miért van minden úgy, ahogyan van a világon, hanem arra gondolunk, hogy mi helytálljunk ott ahová minket Isten állított. Szeretjük Istent. Aki minket teremtett, elhívott és oda állított, hogy az Ő akaratát teljesítsük. A külső körülmények lehetnek sötétek, kedvezőtlenek a mi gyarló megítélésünk szerint, de ez nem lesz akadály számunkra. Egyetlen vágyunk, egyetlen törekvésünk lesz Isten akaratát megismerni és teljesíteni. Az engedelmség nem lesz nehéz, mert a szeretet megelégedést és örömet is hoz. A legnagyobb viharban, a legkeserűbb nélkülözésben is látjuk az édes Atya jóságos arcát. És az Ő arcába tekinteni bátorságot és erőt jelent a türésre, kitartásra és a mindent és mindenkit átölelő szeretetre.

Husvétkor láttuk a szeretet győzelmét. Ne engedjük el többé a szeretet eme hatalmát szívünkben. Nemcsak bátorságunk és erőnk lesz a mindennapi élet sokszor súlyos kötelességeit vállalni, de mindenkor megelégedést és örömet is fogunk érezni szívünkben. Ahogyan Jézus győzött, mert szerette az Atyát, úgy fogunk mi is a szeretet által, alázatos engedelmségben győzni minden viszonyok között is. T.

Aki nem számít az emberek hálijára, ritkán csalódik bennük.

Naámán — egy kis zsidó lány — Elizeus és Géházi.

— Liebstöckl —

III

És Naámán beméne és elbeszélé az ő urának mondván: Így s így szólott az Izrael országából való leány. Akkor mondá Siria királya: Menj el és im levelet küldök az Izrael királyának. Elméne azért és vőn magával tiz talentum ezüstöt és hatezer aranyat azon felől tiz öltöző ruhát. És elvivé a levelet az Izrael királyának ezt irván: Mikor e levél hozzád érkezik, ime az én szolgálmat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg belpokosságából.

(Kir. II. 5/4—6).

A kislány elvégezte küldetését. A többi már nem az ő dolga. Elfogadni beszédét, vagy elvetni, az most már Naámánon állt. Bizonyoságot tett arról, hogy hol található a gyógyíthatatlan betegsége is orvosság és azzal megy és serényen végzi tovább munkáját. Nem bosszankodott volna azon sem, ha Naámán figyelembe sem veszi tanácsát. Ő megmondta azt, amit meg kellett mondani. Jézus is azt mondja tanítványainak. — És ha valaki nem hallgatja ti beszédeteket, mikor kimentek abból a házból, vagy városból, lábaitok porát is verjétek le. — Mi pedig mily sokat bosszankodnánk, ha nem hallgatnak reánk. Ilyenkor nagy a veszélye annak, hogy inkább hiúságunkat sérti az ellenkezés. Ne bosszankodjál, csak rosszra vinne, — olvashatod a 37-ik zsoltárban. És valóban. Az Ur hírnökéhez nem illő a bosszus, mérges arc. Jézus tanítványa békével a szívében adja át Ura üzenetét. bizonyoságot tesz, mint a kis zsidó rabszolgalány és szeretettel szívében munkálkodik tovább, ott, hová az Ur állította, mint ez a leányka. De ő most letűnik, hogy e néhány szóban elmondott története élő példa gyanánt álljon előtted, hogy önmagadról megfélejtkezve, hogy vihetsz lelkeket az áldott orvoshoz, ki mindeneknek gyógyítója és kegyelemnek Ura.

* * *

A leányka, mint aki jól végezte dolgát, munkájára ment, de vajjon Naámán mit csinált, mikor ezt meghallotta? Talán leintette? Ugyan egy ilyen kis senki zsidó lány akar neki tanácsot adni? Tud is az valamit. Éppen Samáriában volna gyógyulás számára, mikor már annyi mindent megpróbált. Nem. Nem így beszélt. Hanem elmondta Urának a királynak, hogy ez a leányzó mit mondott. Oh milyen dicső, ha egy beteg lélek nem akar megállani a maga gögijében, hanem megalázkodva fogadja a vezetést, bármily csekély eszköze közvetítse Istennek. Mennyi őszinte vágy van

a lelkekben a megszentelődés útján járni és mily sokan kérik az Uról a vezetést. És mily kevesen hagyják magukat igazán vezetettnek, mert Isten eszközét csekélynek tartják és lenézik. Pedig azt látjuk, hogy az Ur a csekélyeket választotta eszközének. A világ nemtelenjeit, mint az Irás mondja. Az Ur vezet most is, de eszközeit sokszor lekicsinylik, mert a világ szerint valóban csekélyek is. Mily sok lélek az igehirdető keresztlevelét nézné és ha fiatal, akkor ő csekély arra. Hány gögös lélek nem hajlandó elfogadni egy-egy isteni figyelmeztetést, mert nem olyan „művelt” — „tanult” — egyéntől jön, mint amilyen talán ő. Hányan a ruhát nézik. Talán te is. Oh ne tedd. Engedd szemednél és fülednél tovább jutni a feléd hangzott szavakat, bármily oldalról jönnek is. Engedd szivedig hatolni. Engedd, hogy megmozgathassa lelkiismeretedet és akkor gyógyír lesz az a te lelked sebeire. Hiszen meg vagy irva, hogy gyermekek és csecsszopók szája által szerzed dicsőséget. — És ha az Ur talán egy hitben gyermek, vagy csecsemő által szól neked, ne fordulj el, ne sértődj meg és ne vedd el az Uról ama dicsőséget, melyet azon keresztül szerezhetsz az Urnak, ha kicsinyeitől jövő szavait is magadévá teszed. Naámán bölcs volt és nem dobta el e csekély eszköz által neki nyújtott mentő kegyelmet, hanem megragadta azt. Adjon az Ur neked is ilyen bölcsességet és belátást.

Folyt. köv.

Oroszországi élményeim.

Szép verőfényes juliusi napokban tettük meg a 8 napig tartó utat Oroszországba. Amilyen szép és természeti szépségekben gazdag volt az ut első negyede, olyan egyhangu, bombatölcsérekkel és elpusztított harckocsikkal tarkított volt a hazánkon kívül eső része.

Az orosz sikságot szelle vonatunk, amikor az otthonmaradottak miatti aggodalom ülte meg szívemet. Jó könyv olvasásában kerestem vigaszt. „Elesnek mellőled ezeren és jobb kezzed felől tizezeren és hozzád nem is közelit” (Zsoltár 91,7.) igével válaszolt az Ur ezen könyv által aggodalmaimra. Az Ur Lelke által megbizonyosodtam abban, hogy itthoni feladataim elvégzésére megtartja még testi életemet. Csodálatos vigaszt és erőt kölcsönzött ez az élmény egész künn-tartózkodásom alatt.

A testvéri közösségnek valóságát, megőrző és vigaszadó erejét ily nagy mértékben csak oroszországi tartózkodásom alatt tapasztaltam meg. Mint egy védő őv vettek körül az itthoni könyörgések. Noha környezetem és helyzetem révén nagyobb veszély fenyegette lelkeket, mint otthon, mégis azt tapasztalhattam, hogy az Ur kegyelme csodálatosan megőrzött.

Érthető módon kevés kapcsolatunk volt a civil lakósággal és a nyelvnehézségek miatt

is nehezen lehetett betekintést nyerni a bolsevizmus által megmetyélezett orosz lélekbe. Nagyon tanulságos volt számomra egy eszmecsere, amit egy orvostanhallgatóval folytathattam. Amikor megkérdeztem tőle, hogy mikor volt utoljára templomban, azt válaszolta: „Amikor mint kis gyermek megkereszteltek.” Majd megkérdeztem tőle, hogy nem is érzi szükségét annak, hogy templomba menjen. Erre határozott „nem” választ kaptam. Meg is okolta, hogy miért. Azt mondta Istenben és a tulvilágban nem hisz, minek menjen akkor a templomba, amikor ott ugyis csak butitják az embert és mindig a tulvilággal és Istennel hozakodnak elő. Neki moziba, színházba, vagy operába menni élvezetet jelent, de egyáltalában nem tudja belátni, hogy mi célból menjen a templomba. Erre azt válaszoltam ilyen beállítás mellett nem is tehet okosabbat, minthogy nem megy a templomba. De az ő véleményétől és beállítottságától függetlenül mégis van Isten és van tulvilág is. Ezt minden őszinte hívő ember saját maga megtapasztalhatja már itt a földi életben, mert az Ur őszinte embernek kinyilatkoztatja magát az Ő Lelke által. Nekem is ez ad erőt távol az enyéimtől, reményteljesen és hitben megállani. Amikor így bizonyosságot tettem neki az Urról és Jézus Krisztusról, mint személyes Megváltómról, felfigyelt és azt válaszolta nyomban: „Nem minden magyar ilyen keresztyén mint maga!” A továbbiakban kértem, hogy keresse ezt az Istent, ha előbb nem, majdha egyszer nagy bajba, vagy lelki gyötrelmekbe jut, hívja Őt segítségül és ha őszintén teszi, az Ur kinyilatkoztatja magát neki.

Karácsony hetében volt, amikor éjjél körül német eltévedt tiszteket kalauzoltam a városban. Amikor hazafelé tartottam, egy ház előtt néhány butor darab állt, köztük egy zongora is. Szépen esett a hó, igazi karácsonyi hangulat uralkodott. Kinyitottam a zongorát és a nyílt utcán eljátszottam néhány karácsonyi éneket, köztük a közismert „Csendes éj, szent-séges éj...-t” is, gondolván magamban, ha már nem hirdethetem nektek itt ebben a hitetlen városban, : „Ugy szerette Isten e világot, hogy az Ő egyszülött fiát adta, hogy valaki hiszen Ő benne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen” (Ján. 3,16.), legalább hadd játszam el ezen a zongorán és szálljon fel innen is hálaének az Ur trónjához.

Szentestén, éppen a karácsonyfa ünnepünk előtt keresett fel egy zeneakadémiai tanár. A katolikus tábori lelkészt kereste, aki engem tolmácsnak kért fel. Az ősz tanár az ünnepek közeledtére lelki vigaszt és vallásos könyvet kért. Később a tábori lelkész kérelmére el is vittem a tanár lakására egy földött könyvet. Mint egy kis gyermek, úgy örült ez az ember a könyvnek. Beszélgetés közben megtudtam, hogy van neki bibliája is. Azonnal

serkenteltem arra, hogy olvassa csak ezt és kérje az Urat, hogy világosítsa meg az ő elméjét, majd megtapasztalja az Ur csodálatos kegyelmét. Mint egy teljesen kiszáradt szivacs, úgy szivta fel az ő lelke az élet igéjét. Két örömdetes tény tárul itt lelki szemeim elé. Bár mennyire is harcoljanak a hit ellen, az Isten után való szomjuság és vágy előbb vagy utóbb mégis csak kitör a lélekből. A másik örömdetes tény, hogy Oroszországban egy orosz lélek megtéréseért vállalva munkálkodik és imádkozik két különböző felekezeti lelképásztor. Hála legyen az Urnak, hogy a Lélek egysége nem távoli elérhetetlen hiu ábránd, hanem valóság és már itt a földön is meg van mindazokban, akikben Isten Lelke lakozik, bármely táborhoz is tartoznak. Ebben a hitben való meg erősödésem egyik legértékesebb oroszországi tapasztalatom.

Hecker Henrik.

„A Szentírás szociális tanításai”

(Kivonat Dr. Földes Dezső ügyvéd fenti címen tartott előadásából.)

Mily téves sok világi embernek az a fel fogása, mintha a Szentírás nem foglalkoznék az élet anyagi oldalával és a társadalmi kérdéseivel. A bibliának sok helye az ünnepnapi munkaszünetre, a rabszolgák felszabadítására, a földek kimelésére és gazdaságos megművelésére, a kölcsön nyújtására, a munkás bérének kifizetésére, az állatvédelemre, az árvák és szegények gondozására és hasonló társadalmi viszonyokra és emberek egymás közötti egyenlőségére vonatkozik, továbbá az Ur Jézusnak számos aranymondása és példázata is. Mindezek kétségtelenné teszik, hogy mind az ómind az újszövetség a hit erősítésére és gyakorlására nemcsak törvényeket és elvont elméleti alapot nyújt, de belevonja az emberről való gondoskodás körébe a mindennapi élet anyagi problémáit is. A biblia erősíti bennünk az együvé tartozás, az együttműködés szellemét, az egymáson való segíteni akarás hajlamát. A bibliának szeretettel nem pusztá elmélet, hanem gyakorlati formát ölt. Óriási jelentősége van egész társadalmi és hétköznapi életünkre a Miatyánknak. Hisz ebben, az Ur Jézus adta fenséges imában egyrészt kifejezésre jut az Istennel, mint Mennyei Atyánkkal való kapcsolatunknak és embertársainkhoz való testvéri viszonyunknak szükségessége, másrészt az, hogy a Krisztus hirdette egyenlőség és testvériség elvéből folyóan mindenkinek joga van a mindennapi kenyérhez. Az Ur Jézus az emberi élet egészét akarja rendezni. Bár elsősorban a lélekhez szól és bensőnket akarja ujjá alakítani és felemelni, az anyagiakról is gondoskodni kíván. Ezért esik oly gyakran szó a szegények, árvák istápolásáról, az éhezők ete-

téséről, a betegek gyógyításáról, a becsületes sáfárkodásáról. Az tesz bennünket igazán Isten képmására teremtett lényekké, hogy mindazt, ami bennünk közönséges, anyagias, fizikai, a krisztusi hit révén megszentelhetjük, felemelhetjük. Ebben rejik a Szentírásnak óriási szociális jelentősége.

Az Úr közel! Légy éber!

Majdnem az egész kereszténységen át hangzik ma a kiáltás: „Az Úr közel van!” És mégis a keresztény egyháznak még nagy területei teljesen el vannak zárva Krisztus újra eljövételének kegyelmi izenete elől. Nagy és komoly feladat előtt állunk. Mert mindenkinek, minden keresztény közösségnek meg kell telnie az Úr eljövételének tudatával.

Milyen nehéz lesz, míg a hívőknek számát csak megközelítőleg is ezzel a szóval elérjük: „Jön az Úr!” Pedig feladatunkat még akkor sem végeztük el. A felébredteket elő kell készíteni az Úr jövetelére; ez pedig nagy feladat. Olajat az éjjeli órára mindenkinek kell juttatnunk, érje bár ez az óra ezen a világon avagy a tulvilágon. Akinek nincs olaja a lámpásban, nem vehet részt a Bárány lakodalmában. Pedig az éjjeli óra hamar jöhet. Hogyan állanánk olajgyűjtési lehetőségeinkkel, ha betegségek vagy éppen nagy üldözések lepnék meg a kereszténységet? A legteljesebb béke közepette is százan meg százan vannak akik a Szent Lélekkel való eltöltődést, az isteni jövendölésekben való elmélyülést, igaz Isten gyermekeivé való eleven kapcsolatot nem keresik és nem találják meg. Nagyon szomorú sorsuk van azoknak, akik most elhalnak anélkül, hogy lelkükben Isten gyermekségük bizonyosága élne. Aki a drága kincsét el nem nyerte és a feltámadásra nem méltó és nem alkalmas, odaát a sötétség hatalmába kerül. Minél közelebb áll az Úr eljövetele, annál súlyosabb és végzetesebb a halál. A levegőég, a halál birodalmának kijáratai meg vannak szálva, a Sátán és az ő angyalai urai a légi területnek!

Itten és odaát a helyzet egyaránt komoly. Aki nem erős az Urban, nem tud keresztültörni. De mindig komolyabb lesz a dolog. Az okos szüzek elragadtatásával Isten követői, a szolgálatteltevő angyalok elszóllítatnak! Az égben gyülekeznek a sárkánnyal való harcra. Csak a Bárány tiszta menyasszonya nem fél semmitől sem.

A kegyelem ideje még itt van! *A teljes üdvösség még elérhető.* Használd ki az időt, míg nappal van! Törekedj a szent olaj után! Nyisd meg füledet és szivedet az Úr szózata számára: „Jön a vőlegény! Eredjete ki elébe!”

Drága Olvasóm! Ébredj, siess! Keresd a

Bárány drága vérért és öltsd fel szent buzgalommal a felülről való erőt!

Hauser Mark nyomán: Dr. Barta.

H I R E K.

Az elmúlt napokban, nagy örömünkre, hosszabb levelet kaptunk k. Melle püspök urtól. E levelet már a legutóbbi nagyszabású berlini bombázások után írta, amely éppen azt a városnegyedet viselte meg nagyon, amelyben a püspök lakik. Isten iránti hálával közöljük ezt azokkal, akik talán néha aggodalommal gondolnak az evangéliumi munkánk nagy barátjára. Melle püspök ur mindig szeretettel gondolt reánk és most is legmelegebb köszöntéseit küldi.

„Az egység utjá”-ban olvassuk a következő sorokat: *A methodisták és az egység.* A protestantische Kundschau szerint (1940) a methodisták vallási vezetője, Melle, kijelentette, hogy az egyesületi törekvésekkel szemben őszintén rokonszenveznek. — Ez csak természetes. A methodisták mindig inkább egy élő mozgalom, mint egy szoros keretek közé szorított egyház voltak. Nálunk pedig a methodisták csak ritka esetekben léptek ki abból az egyházból, melybe beleszülettek. Egyelőre tehát a methodisták párhuzamosan tovább végzik feladatukat azokkal a mozgalmakkal, amelyek ma mind ismeretesebbek lesznek, mint „ébredési” mozgalmak.

Csak a múlt számunkban közöltük, hogy „Magyar református Ébredés” cím alatt új lap indult meg és ma már közölhetjük, hogy az evangélikusok is hasonló szellemű új lapot indítottak: „Élővíz” cím alatt. Az „Élővíz” az evangélikus evangelizáció lapja. A lap felelős szerkesztője vitéz Sréter Ferenc. Megjelenik havonta egyszer. A kiadóhivatal címe: Budapest, I., Verböczy u. 28. Előfizetési díja egy évre 5 pengő. Az „Élővíz”-nek szívből minél több előfizetőt kívánunk.

Szegeden április 6—11-ig Hecker Ádám körzeti felügyelő evangélizált. Áldott órák voltak. Az elhangzott imák méltó válaszok voltak az igehirdetésre és egyben igazolták, hogy a mag jó talajba esett.

Hecker Henrik tv. több mint félévi hadiszolgálat után jóegészségben hazatért és átvette munkáját Szegeden. A jó Atya áldja meg őt, szép nagy családjával nagy és fontos munkájában. A mai számunkban közölhetjük érdekes rövid beszámolóját, melyet bizonyára mindnyájan örömmel fogunk olvasni.

Kiadja: Keresztény Könyvesház korl. fel.
Szövetkezet, Budapest, VI., Felsőerdősor 5.

Felelős kiadó és szerkesztő:
Tessényi János, Budakeszi, Fő-u. 5.

Nyomatott: Kultura könyvnyomdában, Kaposvár.
Nyomdáért felel: Henczer István.